

13.2. Ne 6. neděle v mezidobí
Mše svatá v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Pnětlukách

14.2. Po památka sv. Valentina, biskupa
Mše sv. v 17.00 v Liběšicích

15.2. Út památka bl. Bedřicha Bachsteina a druhů (14 pražských mučedníků)
Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci – karanténní izolace

16.2. St středa 6. týdne v mezidobí

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích

17.2. Čt památka sv. Evermoda, biskupa, premonstráta

18.2. Pá památka svatých sedmi zakladatelů řádu servitů

Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích

19.2. So sobotní památka Panny Marie
Mše sv. v 18.00 v Liběšicích – s nedělní platností

20.2. Ne 7. neděle v mezidobí
Mše svatá v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivicích

- **V týdnu od 14. do 20. 2. 2022** proběhne v rámci **Národního týdne manželství** po celé České republice více než 60 akcí. Přednášky, valentýnské venkovní stezky pro páry, desítky kurzů pro manželské páry, setkání pro ty, kdo se na manželství teprve připravují, valentýnské poutě, obnovy manželských slibů, instalace výstavy názor dětí na téma láska a vztah mezi rodiči a mnoho dalších off-line i online akcí je možné najít na webu www.tydenmanzelstvi.cz.
- Motto letošního NTM nese mnoho významů. „Často říkám, že dokonale manželství je vztah dvou nedokonalých lidí, kteří to spolu nevzdali.“, řekl k mottu NTM jeho koordinátor Petr Adame. „V každém dlouhodobém vztahu jsou věci, které ztrácíme, ale mnoho zase dostáváme nebo objevujeme. Opravdu hluboký vztah vzniká jen tam, kde se milujeme i přesto, že jsme ztratili mnoho iluzí o sobě nebo o našem partnerovi a našli cestu, jak žít s našimi odlišnostmi. Mnoho vztahů dnes umírá na přemrštěná očekávání, která ale nejsou vyvážená ochotou přiznat si i vlastní nedokonalosti nebo odpustit. Proto chceme během týdne manželství lidi inspirovat, jak ze svého manželství udělat lepší nebo obnovit to, co se časem ve vztahu vytratilo.“

Poutníčkova

příloha

roč.21, č.7

- ❖ Požehnání pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince **denně**
v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Radost z oprostění se od egocentrismu a přisnlosti (František, 13.2.2022)

V srdci evangelia dnešní liturgie jsou blahoslavenství (srov. Lk 6,20-23). Je pozoruhodné, že Ježíš, přestože je obklopen velkým zástupem, je vyhlášen tak, že se obrací "ke svým učedníkům" (v. 20). Promlouvá k učedníkům. Blahoslavenství vlastně definují identitu Ježíšova učedníka. Pro ty, kdo nejsou učedníky, mohou znít zvláště, téměř nepochopitelně, ale pokud se ptáme, jak vypadá Ježíšův učedník, odpovídati jsou blahoslavenství. Je to tak. Podívejme se na první z nich, které je základem pro všechny ostatní: "Blahoslaveni jste, chudí, neboť vaše je království Boží" (v. 20). Blahoslaveni vy, chudí. Ježíš říká o těch svých dvě věci: že jsou blahoslaveni a že jsou chudí; ba dokonce, že jsou blahoslaveni, protože jsou chudí.

V jakém smyslu? V tom smyslu, že Ježíšův učedník nenachází radost v penězích, moci nebo jiných hmotných statcích, ale v darech, které každý den dostává od Boha: život, stvoření, bratři a sestry atd.: jsou to dary života. Dokonce i o statky, které má, se rád dělí, protože žije v Boží logice, a Boží logika, to je bezplatnost. Učedník se naučil žít v bezplatnosti. Tato chudoba je také postojem ke smyslu života, protože Ježíšův učedník si nemyslí, že ho má, že už všechno ví, ale ví, že se to musí každý den učit. A to je chudoba: vědomí, že se musíte učit každý den. Ježíšův učedník je díky tomuto postoji pokorný, otevřený člověk, jemuž jsou cizí předsudky a rigidita.

V evangeliu minulé neděle je krásný příklad: Šimon Petr, zkušený rybář, přijímá Ježíšovo pozvání, aby v neobvyklou hodinu nahodil síť, a pak, plný úžasu nad velkým úlovkem, opouští loď i všechn svůj majetek a následuje Pána. Petr prokáže svou ochotu všeho se vzdát, a tak se stane učedníkem. Na druhou stranu ti, kdo jsou příliš připoutáni ke svým vlastním představám a jistotám, sotva kdy skutečně následují Ježíše. Trochu ho následují, jen v tom, s čím "souhlasí a On s nimi souhlasí", ale dál pak nejdu. To není učedník. A tak propadá smutku. Je smutný, protože se mu účty rozcházejí, protože realita uniká jeho myšlenkovým schémátům a on je nespokojený. Učedník se naopak umí zpochybnit, umí pokorně hledat Boha každý den, a to mu umožňuje proniknout do skutečnosti a pochopit její bohatství a složitost.

Jinými slovy, učedník přijímá paradox blahoslavenství: prohlašují, že ti, kdo jsou chudí, kdo mají nedostatek mnoha věcí a uznávají to, jsou blahoslaveni, tedy šťastní. Lidsky jsme vedeni k jinému myšlení: šťastný je ten, kdo je bohatý, kdo je plný statků, kdo sklízí potlesk a mnozí mu závidí, kdo má všechny jistoty: a to je světské myšlení, to není myšlení blahoslavenství. Ježíš naopak prohlašuje, že světský úspěch je neúspěch, protože je založen na egoismu, který se nadýmá a pak nechá srdce prázdné. Tváří v tvář paradoxu blahoslavenství se učedník nechá zpochybnit a uvědomuje si, že to není Bůh, kdo musí vstoupit do naší logiky, ale my do jeho. A to vyžaduje cestu, někdy únavnou, ale vždy provázenou radostí. Protože Ježíšův učedník se raduje z radosti, kterou mu přináší Ježíš. Pamatujme si, že první slovo, které Ježíš říká, je "blahoslavený" a odtud název blahoslavenství. To je synonymum Ježíšova učedníka. Pán nás osvobozuje z otroctví sebestřednosti, uvolňuje naši uzavřenost, rozpouští naši zatvrzelost a otevírá nám pravé štěstí, které často nacházíme tam, kde si to nemyslíme. Je to On, kdo vede náš život, ne my se svými předsudky nebo požadavky. A konečně učedník je ten, kdo se nechá vést Ježíšem, kdo mu otevře své srdce, naslouchá mu a následuje jeho cestu.

Pak se můžeme ptát sami sebe – já, každý z nás: Jsem k dispozici jako učedník? Nebo se budu chovat rigidně jako ti, kteří mají pocit, že mají všechno splněno, kteří mají pocit, že už toho dosáhli? Nechám se paradoxem blahoslavenství "vnitřně rozvázat", nebo zůstanu v rámci svých vlastních představ? A pak, s logikou blahoslavenství, kromě námahy a těžkostí, pociťuji radost z následování Ježíše? To je hlavní rys učedníka: radost srdce. Nezapomínejme na radost srdce. Toto je měřítko, podle kterého poznáme, zda je někdo učedníkem: Má radost ve svém srdci? Mám ve svém srdci já radost? O to jde.

Kéž nám Panna Maria, první Pánova učednice, pomůže žít jako otevření a radostní učedníci.